

Детрез, Раймонд (също Раймон Детре). Raymond Detrez. Белгийски българист. Роден на 17 февруари 1948 в Антверпен, Белгия. От 1967 до 1971 следва славянска филология (със специалности руски, старобългарски и сърбохърватски) в Висшия институт за източни, източно-европейски и африкански езици и история при Държавния университет в Гент, Белгия. През 1972 специализира български език, литература и история в Софийския университет 'Климент Охридски' в България. От 1974 до 1996 работи за Третата програма на Белгийското радио. Отговаря за предаванията за история, култура и актуални събития в Източна Европа. Предприема многократни пътувания из Източна Европа и по-специално из Балканите, където разговаря с политици, писатели, художници и културни дейци, събира автентична народна музика, и т. н.. През този период продължава да се занимава с научни изследвания в областта на балканистиката и по-специално на българистиката и развива и голяма дейност като преводач, най-много на българска художествена (антологии на българската поезия и проза, отделни автори като Вежинов, Кънчев, Левчев, Радичков, Хайтов) и научна (История на България) литература. През 1986 защитава в Гент докторската си дисертация '*Автобиографията на Григор Пърличев. Анотирано издание и опит за биография*'. От 1990 преподава История на Балканите в Католическия университет в Льовен, Белгия за студенти слависти и ориенталисти. През 1997 става доцент по история и история на културата на Източна Европа в отдел Източноевропейски езици и култури в Гентския университет, през 2005 главен доцент и през 2006 професор. През 2000 основава Центъра за югоизточноевропейски изследвания при Гентския университет.

Първите българистични публикации на Д. засягат някои аспекти на българо-нидерландските езикови контакти. После вниманието му се съсредоточава на проблемите на българското Възраждане, които разглежда в рамките на общобалканските културни развития. Този подход прилага и в докторската си дисертация, чиято главна тема е духовното развитие и националното самоосъзнаване на Григор Пърличев като психологически и социален процес. Дисертацията му излиза като книга на нидерландски език през 1992; със съкращения е публикувана и в български превод на Жерминал Чивиков през 2000. От 1988 следи възникващите по това време етнически конфликти на Балканите и по-специално в Югославия, на които посвещава редица статии и книги. В някои от тях засяга и 'възродителния процес' и македонския въпрос. През 2000 излиза в Амстердам в *Landengreeks* ('Поредицата Страни') книга за България. В *Македония. Страна в чакалня* третира българските исторически и културни връзки с Македония и проблемите, свързани с образуването на македонската нация и стандартизирането на македонския език.

Сегашните му области на изследвания са феноменът на погърчването на градското население на Балканите, при което специално внимание обръща на пловдивските 'гъркомани' в началото на 19-и век, балканската културна общност, (анти)оксидентализма на Балканите и проблемите на литературното канонизиране. Член е на Белгийския център за славистични изследвания и на Белгийското общество за византинологички изследвания.

Носител е на наградата „1300 години България“, и на „Почетния знак за заслуги към БАН“.